

موسسه حقوقی آوای عدالت سروش

رای شمارهای ۵۴ - ۵۳ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: ابطال عمومیت مصوبات شورای اسلامی شهر تهران بهشمارهای ۱۶۲۵۷ - ۴۶۰ - ۱۶۰ مورخ ۱۲/۱۱/۱۳۸۲ و ۲۱۱۵۴ - ۷۰۱ - ۱۶۰ مورخ ۲۱/۱۲/۱۳۸۴ و ابطال بند ۲ مص

==:-:-

کلاس پرونده: ۳۶۶/۹۰ و ۱۰۱۳/۹۴

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: بانک انصار

موضوع شکایت و خواسته: ابطال مصوبات شورای اسلامی شهر تهران به شماره های ۱۶۷۲۵ - ۴۶۰ - ۱۶۰ مورخ ۱۲/۱۱/۱۳۸۲، ۲۰۴۹۹ - ۶۰۴ - ۱۶۰ مورخ ۱۱/۱۱/۱۳۸۳، ۲۱۵۰ - ۶۰۷ - ۱۶۰ مورخ ۱۱/۷/۱۳۸۳، ۲۱۱۵۴ - ۷۰۱ - ۱۶۰ مورخ ۲۱/۱۲/۱۳۸۴، ۲۱۰۳۱ - ۶۰۹ - ۱۶۰ مورخ ۱۱/۱۱/۱۳۸۳

گردش کار: بانک انصار به موجب دادخواستی اعلام کرده است که:

«ریاست محترم دیوان عدالت اداری

سلام علیکم:

به استحضار می رساند این بانک به شرح لایحه پیوستی، ابطال مصوبات شورای محترم اسلامی شهر تهران به شماره های ۱۶۷۲۵ - ۴۶۰ - ۱۶۰ مورخ ۱۲/۱۱/۱۳۸۲، ۲۰۴۹۹ - ۶۰۴ - ۱۶۰ [۱۶۰] مورخ ۱۱/۱۱/۱۳۸۳، ۲۱۵۰ - ۶۰۷ - ۱۶۰ مورخ ۱۱/۷/۱۳۸۳، ۲۱۱۵۴ - ۷۰۱ - ۱۶۰ مورخ ۲۱/۱۲/۱۳۸۴ و ۲۱۰۳۱ - ۶۰۹ - ۱۶۰ مورخ ۱۱/۱۱/۱۳۸۳ که اجازه اخذ عوارض محلی از بانکها را به شهرداری محترم شهر تهران و سازمانهای وابسته می دهد، را وفق ماده ۱۹ قانون دیوان عدالت اداری از هیأت محترم عمومی دیوان تقاضامند است.»

متعاقباً بانک مذکور به موجب لایحه شماره ۱۱۶۷ - ۱۳۹۰/۳/۱ توضیح داده است که:

«مدیرکل محترم اداره هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

سلام علیکم:

با صلوات بر محمد و آل محمد و با احترام به استحضار می رساند که شهرداری محترم تهران به استناد مصوبات شورای محترم اسلامی شهر تهران مبادرت به اخذ عوارض به انحاء مختلف و تحت عناوین گوناگون از بانک انصار می نماید، بالاخص در سال جاری که سازمان زیباسازی شهر تهران طی نامه شماره ۱۹۳۳۱۷۶ - ۱۳۹۰/۱/۱۶ درخواست پرداخت عوارض تابلوها و ... به مبلغ ۸۱۲/۲۹۲/۱۵۰ ریال از این بانک نموده است. علی هذا، به استناد ماده ۴۲ و ۱۹ قانون دیوان عدالت اداری، ابطال مصوبات پیوستی شورای اسلامی شهر تهران به شماره های ۱۶۷۲۵ - ۴۶۰ - ۱۶۰ مورخ ۱۲/۱۱/۱۳۸۲ و ۲۰۴۹۹ - ۶۰۴ - ۱۶۰ مورخ ۱۱/۱۱/۱۳۸۳، ۲۱۵۰ - ۶۰۷ - ۱۶۰ مورخ ۱۱/۷/۱۳۸۳ و ۲۱۱۵۴ - ۷۰۱ - ۱۶۰ مورخ ۲۱/۱۲/۱۳۸۴ و بند ۲ مصوبه شماره ۲۱۰۳۱ - ۶۰۹ - ۱۶۰ مورخ ۱۱/۱۱/۱۳۸۳ به استناد ادله ذیل مورد استدعاست:

۱- مطابق ماده یک قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی:

«از ابتدای سال ۱۳۸۲ برقراری و دریافت هر گونه وجوه از جمله مالیات و عوارض اعم از مالی و محلی از تولیدکنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و همچنین کالاهای وارداتی صرفاً به موجب این قانون صورت می پذیرد و کلیه قوانین و مقررات مربوط به برقراری، اختیار و یا اجازه برقراری و دریافت وجوه که توسط هیأت وزیران، مجامع، شوراهای و سایر مراجع، وزارتخانه ها، سازمانها، موسسات و شرکتهای دولتی از جمله آن دسته از دستگاههای اجرایی که شمول قوانین بر آنها مستلزم ذکر نام یا تصریح نام است، همچنین موسسات و نهادهای عمومی غیر دولتی صورت می پذیرد به استثنای قوانین مالیاتهای مستقیم مصوب ۱۳۶۶/۱۲/۳ و اصلاحات بعدی آن، قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری، صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲/۶/۷، قانون مقررات تردد وسایل نقلیه خارجی مصوب ۱۳۷۳/۴/۱۲، عوارض آزاد راه ها، عوارض موضوع ماده ۱۲ قانون حمل و نقل و عبور کالاهای خارجی از قلمرو جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۴/۱۲/۱۲ و عوارض موضوع بند ب ماده ۴۶، بند ب ماده ۱۳۰ و بندهای الف و ب ماده ۱۳۲ قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۹/۱/۱۷ لغو می گردد.»

به صراحت این ماده تمامی اختیارات شوراها بالاخص شوراهای شهر و روستا در زمینه وضع عوارض لغو می گردد، لکن تنها مستمسک شوراهای مزبور تبصره ۱ ماده ۵ قانون فوق الذکر می باشد که مقرر می دارد:

«وضع عوارض محلی جدید و یا افزایش نرخ هر یک از عوارض محلی، می بایستی حداکثر تا پانزدهم بهمن هر سال برای اجرا در سال بعد تصویب و اعلام عمومی گردد.»

که در این مورد باید گفت:

۱- همان گونه که از این تبصره مستفاد می گردد اولاً مرجع تصویب مبهم می باشد و به هیچ وجه ذکری از شوراهای اسلامی نشده است. ثانیاً صریح ماده ۱ قانون اصلاح قانون برنامه سوم به اطلاق هر گونه صلاحیت شوراهای را ملغی اعلام کرده است و لذا استناد معتقدین صلاحیت شوراهای به قانون تاسیس شوراهای یا قانون شهرداری فاقد وجهت قانونی می باشد. ثالثاً متن عبارت بالاخص (تصویب و اعلام عمومی) مرجعی فراتر از مراجع مدعی را می طلبد.

۲- بر فرض که با اغماض صلاحیت شوراهای پذیرفته گردد به صراحت رأی شماره ۲ به تاریخ ۱۳۸۹/۱/۱۶ در پرونده کلاس ۶۳۳/۸۸ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شرح ذیل، شوراهای اسلامی به علت فعالیت غیر محلی بانکها، اختیار وضع عوارض بر بانکها را ندارند:

تولیدکنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب ۱۳۸۸/۱۰/۲۲ معروف به قانون تجمیع عوارض و منطوق تبصره ۱ آن که بهترین دلیل بر وجود این مفهوم مخالف می باشد، وضع عوارض برای عناوینی که در ماده ۴ این قانون تکلیف آن روشن نگردیده بود به عهده شورای اسلامی شهر تهران قرار داده شده بود. بند «ب» ماده ۱ و ماده ۱۶ آیین نامه اجرایی قانون تجمیع عوارض مصوب ۱۳۸۱/۱۲/۲۸ هیات وزیران مندرج در روزنامه رسمی شماره ۱۶۹۲۷ - ۱۳۸۲/۱/۲۳ نیز به وضوح مؤید پیش بینی صلاحیت شوراهای اسلامی شهرها در وضع این گونه عوارض بوده است.

۲- مندرجات دادخواست تقدیمی بانک انصار:

قسمت اول: در خصوص مندرجات بند ۱ نامه ضمیمه دادخواست بانک انصار به استحضار می رساند: وکیل محترم در نامه ضمیمه توضیحی ارائه نداده اند اما در نامه مدیرعامل بانک انصار مطالبی درج شده که پاسخ آنها به شرح ذیل تقدیم حضور می گردد:

۲-۱- بر مبنای ماده ۵۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده، کلیه قوانین و مقررات خاص و عام مغایر این قانون لغو گردیده است. علاوه بر آن، شورای اسلامی شهر بر مبنای تبصره ۱ ماده ۵۰ این قانون، صالح به وضع عوارض محلی شناخته شده است.

۲-۲- صرف نظر از نسخ مقررات مندرج در قانون تجمیع عوارض که با قانون مالیات بر ارزش افزوده مغایر است و همچنین سایر قوانین و مقررات مغایر با آن، به استحضار می رساند بند «ب» ماده ۱ آیین نامه اجرایی قانون تجمیع عوارض، تعیین کننده صلاحیت شوراهای اسلامی برای وضع عوارض محلی است.

۲-۳- حسب ادعای مدیرعامل محترم بانک انصار، رأی شماره ۳۴۴ - ۱۳۸۸/۴/۳۰ و رأی شماره ۲ - ۱۳۸۹/۱/۶ هیأت محترم عمومی دیوان عدالت اداری، فعالیت شعب بانکها را غیر محلی محسوب نموده است. همان گونه که مستحضریذ آرا یاد شده بر این مبنی صادر شده اند: «... حوزه فعالیت بانکها و شعب آنها در نقاط مختلف کشور بوده و محلی تلقی نمی شود...». با توجه به مندرجات آرا صادره اخیرالذکر ذیلا به استحضار می رساند:

۲-۳-۱- مبنای وضع عوارض کسب و پیشه برای شعب بانکها توسط شوراهای اسلامی شهرها، فعالیتهای محلی آنها نمی باشد. بلکه وضع این عوارض با ملاحظه محل استقرار شعب در حوزه جغرافیایی محل است.

۲-۳-۲- در وضعیت امروز، فعالیتهای اقتصادی تمامی مشاغل حتی خواربارفروشیهای کوچک محلی ممکن است در ارتباط با تولیدکنندگان و مصرف کنندگان غیر محلی باشد. این فروشندگان خرده پای محلی نیز جهت تأمین نیازهای افراد محله ناچار هستند کالاهای خود را از مبادی تولیدی داخلی که در اقصی نقاط کشور قرار دارند تهیه نمایند. در مواردی نیز ممکن است کالای آنها از جمله کالاهای وارداتی که در کشورهای خارجی تولید می گردد باشد. از سوی دیگر، ممکن است اشخاص عبوری از این فروشنده های محلی اجناسی خریداری نمایند که با خود به خارج از محل فروش آنها برده و نهایتا استفاده نمایند. بنابراین ملاحظه می فرمایید اگر به این شکل فعالیتهای صاحبان حرف مورد ملاحظه قرار گیرند، هیچ شغلی مشمول عوارض محلی نمی شود.

۲-۳-۳- علاوه بر مراتب معروضه، شوراهای اسلامی شهرها زمانی نمی توانند برای شعب بانکها وضع عوارض محلی نمایند که قانونگذار برای فعالیت آنها عوارض محلی یا ملی پیش بینی نموده باشد. در غیر این صورت، بر مبنای مستندات قانونی مندرج در بند ۱ این لایحه، شوراهای اسلامی شهرها در خصوص مورد، مجاز به وضع عوارض محلی می باشند.

با توجه به مراتب معروضه فوق، شورای اسلامی شهر تهران از هیأت محترم عمومی دیوان عدالت اداری استدعا دارد در صورت صحت ادعای بانک مبنی بر غیر محلی محسوب شدن فعالیت شعب بانکها از نظر هیأت محترم عمومی دیوان عدالت اداری، این مرجع عالی، در آرا ۳۴۴ - ۱۳۸۸/۴/۳۰ و ۲ - ۱۳۸۹/۱/۱۶ خود تجدیدنظر فرمایند و وضع عوارض کسب و پیشه از سوی شورای اسلامی شهر تهران برای شعب بانکها را بر مبنای قوانین و مقررات جاری مجاز اعلام نمایند.

قسمت دوم: در خصوص مندرجات بند ۲ نامه ضمیمه دادخواست بانک انصار به استحضار می رساند: مصوبه مورد اعتراض در دو مرحله در تاریخ ۱۳۸۵/۴/۱۳ و ۱۳۸۵/۵/۱۰ مورد اصلاح و بازنگری قرار گرفته و نقائص آن پس از اعتراض فرمانداری محترم تهران برطرف گردیده است.

با توجه به مراتب معروضه فوق، رد شکایت موضوع دادخواست تقدیمی مورد استدعاست.»

در اجرای حکم مقرر در ماده ۸۴ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۹۲ پرونده در هیأت تخصصی مربوط مطرح می شود و هیأت تخصصی عمران، شهرسازی و اسناد دیوان عدالت اداری به موجب دادنامه شماره ۳۱۱ - ۱۳۹۴/۸/۲۳ رأی به رد شکایت از مصوبه های شماره ۱۵۰-۶۰۷-۱۶۰ - ۱۳۸۳/۱۱/۷ و ۱۳۸۳/۱۱/۷ - ۱۶۰-۶۰۴-۲۰۴۹۹ - ۱۶۰-۱۳۸۳/۱۱/۱۱ صادر می کند و رأی مذکور به لحاظ عدم اعتراض از سوی رئیس دیوان عدالت اداری و یا حداقل ۱۰ نفر از قضات دیوان عدالت اداری قطعی یافت.

متن مصوبات مورد اعتراض که قابل طرح در هیأت عمومی تشخیص شده به قرار زیر است:

«الف - مصوبه شماره ۱۵۰-۶۰۷-۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۷

متن مصوبه تثبیت نرخ عوارض شهرداری تهران در سال ۱۳۸۴ (مشمول بر ماده واحده)

مصوب یکمصد و بیست و چهارمین جلسه رسمی - علنی - فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران (دوره دوم) به تاریخ سه شنبه بیست و نهم دی ماه سال ۱۳۸۳ (۱۳۸۳/۱۲/۱)

ماده واحده:

شهرداری تهران موظف است کلیه عوارض محلی دریافتی در بخشهای گوناگون برای سال ۱۳۸۴ را معادل عوارض مصوب سال ۱۳۸۳ قرار دهد. ضروری است آثار این تصمیم در بودجه پیشنهادی سال ۱۳۸۴ لحاظ گردد و مدیریت منابع به گونه ای اعمال شود که کاهش احتمالی ناشی از این تصمیم از محل صرفه جوئی ها و منابع در آمدی مولد و مثبت دیگر تأمین گردد.

تبصره اول (۱):

در تابلوهایی که با استفاده از زبان بیگانه به طور کلی و یا جزئی تهیه و نصب می شوند می باید مقررات مصوب شورای فرهنگی عمومی دقیقاً مرئی گردد.

تبصره دوم (۲):

هر گونه اخذ عوارض از فضاها و معابر مربوط به تبلیغات محیطی عمومی در مناطق بیست و دو گانه شهر تهران و حریم آنها می باید بر اساس مصوبه «ساماندهی تبلیغات محیطی و شهری در تهران» (تصویبی در هفادمین جلسه رسمی - علنی - فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران به تاریخ ۱۳۸۲/۳/۱۲ - ابلاغی به شماره ۵۱۲۷/۵۲۷-۱۶۰/۳۸۳/۳۰۲۹ و متن مصوبه اصلاحی آن، تصویبی در نود و دومین جلسه رسمی - علنی - فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران به تاریخ ۱۳۸۳/۵/۲۷ - ابلاغی به شماره ۱۱۲۷۱/۵۶۵-۱۶۰/۶۸۸/۱۳۸۳) می باید از طریق سازمان زیباسازی شهرداری تهران صورت پذیرد.

شهرداری تهران موظف است لایحه تعیین عوارض جدید جهت فضاها و معابری که قابل استفاده جهت تبلیغات عمومی شهری می باشند و در جداول مصوب پیش بینی و لحاظ نشده اند را تهیه و جهت تصویب به شورای اسلامی شهر تهران ارائه نماید.

ب: مصوبه شماره ۲۰۴۹۹-۶۰۴-۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۱۱

متن مصوبه (اصلاحیه مصوبه «اخذ عوارض از تابلوهای منصوب در شهر تهران» تصویبی در چهل و پنجمین جلسه رسمی - علنی - فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران (دوره دوم) به تاریخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۲ - ابلاغی به شماره ۱۶۰-۴۶۰/۱۶۷۲۵ - ۱۳۸۲/۱۱/۱۲ (مشمول بر ماده واحده و سه تبصره ذیل آن))

مصوب یکمصد و بیست و چهارمین جلسه رسمی - علنی - فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران (دوره دوم) به تاریخ سه شنبه بیست و نهم دی ماه سال ۱۳۸۳ (۲/۸۳/۱۲۴/۴)

ماده واحده:

به منظور حمایت از خدمات و کالاهای تولیدی داخلی و جلوگیری از هجوم تبلیغاتی کالاهای وارداتی، تبصره هفتم ذیل ماده واحده مصوبه «مجاز اخذ عوارض از تابلوهای منصوب در شهر تهران» تصویبی در چهل و پنجمین جلسه رسمی - علنی - فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران (دوره دوم) به تاریخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۲ - ابلاغی به شماره ۱۶۰-۴۶۰/۱۶۷۲۵ - ۱۳۸۲/۱۱/۱۲ به شرح ذیل اصلاح می شود:

تبصره هفتم (۷): عوارض تابلوهای تبلیغاتی کالاهای خارجی صد در صد (۱۰۰٪) بیشتر از نصابهای تعیین شده در جدول موضوع ماده واحده این مصوبه تعیین می شود.

ج: متن مصوبه شماره ۲۱۰۳۱-۶۰۹-۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۱۱

متن مصوبه اصلاحیه تکمیلی عوارض کسب و پیشه در شهر تهران (مشمول بر ماده واحده)

مصوب یکمصد و بیست و چهارمین جلسه رسمی - علنی - فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران (دوره دوم) به تاریخ سه شنبه بیست و نهم دی ماه (۲/۸۳/۱۲۴/۱۰)

ماده واحده:

پیرو اصلاحیه مصوبه عوارض کسب و پیشه در شهر تهران تصویبی جلسه چهل و سوم به تاریخ ۱۳۸۲/۱۱/۵ شورای اسلامی شهر تهران - ابلاغی به شماره ۱۶۰/۴۴۵/۱۶۵۹۹ به تاریخ ۱۳۸۲/۱۱/۸ و به استناد تبصره یکم (۱) ذیل ماده پنجم (۵) قانون اصلاح مواد از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب ۱۳۸۱/۱۰/۲۲ مجلس شورای اسلامی ایران که به تاریخ ۱۳۸۱/۱۰/۲۵ به تایید شورای نگهبان قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران رسیده و ابلاغ شده است به شهرداری تهران اجازه داده می شود که از ابتدای سال ۱۳۸۴ عوارض کسب و پیشه را به شرح زیر وصول نماید:

۱- در مورد گروهها و مشاغل که در جدول ضریب منطقه ای آنها عبارت «ندارد» درج گردیده است عبارت مذکور را حذف و نسبت به وصول عوارض اماکن و مشاغل در شهر تهران تصویبی در پنجاه و هفتمین جلسه رسمی - علنی دوره اول شورای اسلامی شهر تهران به تاریخ ۱۳۷۸/۱۲/۱۷ - ابلاغی به شماره ۱۶۰/۱۶۲/۱۷۹۶۵ به تاریخ ۱۳۷۹/۹/۱۴ و اصلاحیه مصوبه یکمصد و هفتاد و نهمین جلسه علنی رسمی - عادی شورای اسلامی شهر تهران به تاریخ ۱۳۸۰/۸/۲ اقدام نماید.

۲- عوارض پایه شعب بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری در گروه دفاتر به مبلغ ۱۰۰/۰۰۰ ریال تعیین و همچنین ضریب منطقه ای به شرح جداول و فرمول ذیل در موارد مذکور اعمال گردد.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۵/۲/۷ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آرا به شرح زیر به صدور رای مبادرت کرده است.

رای هیأت عمومی

مطابق بند ۱۶ از ماده ۷۱ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب سال ۱۳۷۵ با اصلاحات بعدی مقرر شده تصویب لوایح برقراری یا لغو عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن با در نظر گرفتن سیاست عمومی دولت که از سوی وزارت کشور اعلام می شود از جمله وظایف شورای اسلامی شهرها است. حکم مقرر در تبصره ۱ ماده ۵ قانون اصلاح مواد از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب ۱۳۸۱ و تبصره ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷ نیز دلالت بر آن دارد که شوراهای اسلامی شهر برای تصویب عوارض محلی جدید و یا افزایش نرخ هر یک از عوارض محلی با رعایت شرایط و ضوابط مربوط صلاحیت دارند. نظر به این که حوزه فعالیت بانکها و شعب مختلف آنها در نقاط مختلف کشور بوده و محلی تلقی نمی شوند، بنابراین عمومیت مصوبات شماره ۱۶۷۲۵-۴۶۰-۱۶۰ مورخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۲ و ۱۶۰-۷۰۱-۲۱۱۵۴ مورخ ۱۳۸۴/۱۲/۲۱ شورای اسلامی شهر تهران مبنی بر تعیین عوارض تابلو و کسب و پیشه بانکها، همچنین بند ۲ مصوبه شماره ۱۶۰-۶۰۹-۲۱۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۱۱ شورای مذکور مبنی بر تعیین عوارض پایه شعب بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر تهران تشخیص داده می شود و به استناد بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می شود.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدکاظم بهرام/

منبع: سایت مجلس شورای اسلامی